

החלטה

1. האסיר נידון ל-15 שנות מאסר בפועל, בגין עבירות נשוא כתב אישום מתוקן שעניין זריקת חפצים לעבר כלי תחבורה נוסע (שני פרטי אישום), וכן עבירת הריגה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.3.13, יידה האסיר יחד עם אחרים שזרקו אבנים וחפצים לעבר כלי רכב בנסיעה בכוונה לפגוע ברכב ובאדם הנוסע בו. האסיר וחבריו יידו מטר אבנים לעבר כלי רכב ישראליים שחלפו בכביש, ובין השאר לעבר משאית ישראלית וכתוצאה מכך המשאית נעצרה בשול הדרך. בהמשך יידוי האבנים לעבר מכוניות שנסעו במקום, הגיעה מכוניתה של הגב' אדווה ביטון בו נסעה עם שלוש בנותיה הקטניות. האסיר וחבריו יידו אבנים לעבר רכבה, פגעו ברכב שחדרו אליו ופגעו בנהגת. כתוצאה מכך נגרמה תאונת דרכים שבה פגע רכבה של הגב' ביטון במשאית הנ"ל ונמחץ ברובו תחתה. כתוצאה מכך נפצעו הגב' אדווה ביטון ובנותיה ונהג המשאית נפצע. הפגיעה הקשה ביותר הייתה בבתה, בת השלוש, שלמרבה הצער, למרות המאמצים להציל את חייה נפטרה כתוצאה מהפגיעה הקשה בראשה כעבור כשנתיים ימים.
2. שני תנאים בסיסיים נקבעו, בסעיף 3 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001, שקיומם מכניס את האסיר למתחם הזכאות לשחרור על תנאי והם, כי:
 - א. יימצא ראוי לשחרור.
 - ב. שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
3. להלן דיון בשני התנאים על פי תוכנם ומהותם ותחילה, לתנאי הסיכון לשלום הציבור. התנאי לפיו, "שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור":

תנאי זה, על פי מהותו, הינו תנאי עובדתי, הצופה פני עתיד, לפיו הוועדה אמורה ללמוד על רמת סיכון הצפויה לשלום הציבור. לרבות נפגע העבירה, אם ישוחרר בזאת, ממכלול הנתונים הידועים לה בעיינו של האסיר מן העבר עד להווה.

 - א. סעיף 9(2) לחוק: כנגד האסיר אין תיקים עומדים ותלויים.
 - ב. סעיף 9(3) לחוק: לאסיר אין הרשעות קודמות.
4. התנאי שעניינו כי שחרור אינו מסכן את שלום הציבור.

תנאי זה, על פי מהותו, הינו תנאי ערכי, הנבחן על פי הידוע ביחס לאסיר, ממכלול הנתונים שבעבר עד למועד מתן ההחלטה הנוגעים למידת היותו ראוי לסליחה ולהקלה בעונש המאסר שהושת עליו. משמעות המושג תלויה במבחנים ערכיים, הבאים לידי ביטוי במידת ההפנמה של הלקח, ההכרה בצידוק קיומו של הערך הנורמטיבי שהופר על ידי האסיר, ההודאה באשמה, החרטה הכנה, בבחינת מודה ועוזב, העשייה למען החזרת המצב לקדמותו ומתן פיצוי הולם לקרבן העבירה, הן על הנזק הממוני והן על הנזק הנפשי, שגרם

לו. התנהגותו של האסיר במהלך ריצוי עונשו, הן כלפי גורמי הבית הסוהר והן כלפי עמיתיו האסירים, להלן מגוון שיקולים שהמחוקק קבע בסעיף 9 לחוק האמור :
א. **סעיף 9(10) לחוק** : האסיר הינו יליד 20.6.1996.

ב. **סעיף 9(6) לחוק** : מחוות הדעת מטעם שב"ס מיום 11.8.22 שהוגשה לוועדה עולה כי האסיר הועסק לפרקים בחוליית האגף. נכון לחודש 8/22 שובץ לעבודה בחוליית האגף.
במהלך מאסרו נידון משמעתית פעמיים. לראשונה נידון בחודש 8/20, לאחר שסגר את האגף ללא רשות, ובשנית בחודש 2/21, עקב קטטה עם אסיר אחר. כתוצאה מכך נשללו ממנו טובות הנאה מספר פעמים בגין החזרת ארוחות, דפיקות על דלתות רכב נחשון והפרות סדר ומשמעת.
מעדכון מטעם סגן מפקד בית הכלא מיום 15.8.22, צוין כי האסיר הוזמן לראיון אזהרה שנערך על ידי מנהלת האגף וקמ"ן היחידה. נאמר בהקשר זה שהאסיר מתנהג בחוצפה, פניות אליו לעתים לא נענות, הוא מתעלם, מתבטא באופן מזלזל, הוזהר כי אם ימשיך בדרך זו לא יוכל לשמש כ"שאוויש". עוד צוין כי זו לא הפעם הראשונה שהאסיר הוזהר.

ג. **מחוות דעת שב"כ** עולה כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם של האסיר בשל האופי האידיאולוגי של העבירו בהן הורשע ובשל התופעה שאסירים אשר משוחררים לאחר ריצוי מאסר בעבירות אלה חוזרים לסורם.

ד. **הוגש חמ"ן שלילי בעניינו של האסיר**, ממנו עולה כי, במהלך ריצוי מאסרו, האסיר מעורב רבות בהתנהגויות שליליות

5. **דברי האסיר** :

משניתנה רשות הדיבור לאסיר כל שידע לומר הוא הכחשה לאחריותו לביצוע עבירת ההריגה, לא הביע חרטה ולא הביע התנצלות בפני אמה ואחיותיה של קורבן העבירה ז"ל וטען כי לא הוא גרם למותה של המנוחה אלא מדובר בטעות רפואית.

6. **דברי ד"ר אדווה ביטון** :

שמענו את דבריה של אם הקטינה המנוחה, הגב' ד"ר אדווה ביטון. הגברת סקרה בפנינו את תחושות הכאב, הייסורים וההתמודדות היומיומית עם האובדן והשכול המלווים אותה ואת בנותיה, שחלקן נפגעו באותה תקרית מצערת והביעה חשש והתנגדות עזה לשחרורו המוקדם.

7. **סוף דבר**

לאחר שהוועדה עיינה בתיקו של האסיר וכן עיינה במסמכים שהוגשו לה על ידי הצדדים במהלך הדיון, וכן לאחר ששמעה את הצדדים הגיעה למסקנה לפיה שחרורו המוקדם של האסיר עלול לסכן את שלום הציבור ובטחונו וזאת מן הטעמים העיקרים שפורטו להלן :

א. אמנם זהו מאסרו הראשון של האסיר, אך מדובר בסדרת אירועים של זריקת אבנים על ידי האסיר וחבריו שבוצעו שעות ארוכות באותו יום, כמתואר לעיל מתוך כתב האישום. דבר זה מצביע לכשעצמו על נחישות האסיר וחבריו לפגוע בכלי הרכב תוך כדי נסיעה ובנוסעים בהם.

ב. על המקרה המזעזע אין לנו אלא להביא את דברי בית הדין שגזר את דינו של האסיר, שעה שציין בהקדמה לגזר הדין כדלקמן: "אין שיעור לסבלה ולסבל אוהביה במהלך אותן שנתיים. אין תיאור לעומק היגיון של אוהביה לאחר מותה". אכן, שמענו היום מפי אם המנוחה, ד"ר אדווה ביטון, על עומק היגיון והצער שחשו בשעת המקרה ומלווים אותם עד היום ועל התחושות שלהם היום, שעה שהוועדה התכנסה לדון בבקשת האסיר לשחרור מוקדם. הגב' אדווה ביטון דיברה מדם לבה והתרשמו מעומק היגיון והצער שמלווים את המשפחה מיום המקרה ועד לעצם יום זה.

ג. נראה לוועדה כי זה אחד המקרים המובהקים, שעליו מדבר סעיף 10 לחוק שחרור על תנאי, ואשר מדובר במקרה חמור שבוצע בנסיבות מיוחדות שבהן הוועדה סבורה כי שחרורו של האסיר על תנאי יפגע במידה חמורה באמון הציבור, במערכת המשפט, במערכת אכיפת החוק ובהרתעת הרבים, שכן הוועדה סבורה כי נוצר יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה, נסיבותיה והעונש שנגזר על האסיר, לבין תקופת המאסר שיישא האסיר בפועל אם ישוחרר.

ד. במהלך ריצוי מאסרו האסיר היה מעורב בהתנהגויות שליליות שהיו כרוכות גם באלימות. האסיר ביצע עבירות משמעת כמפורט לעיל, ובשל כך הוועדה סבורה, כי האסיר אינו ראוי לשחרור מוקדם.

ה. בחוות דעת שב"כ שניתנה בעניינו המדוברת בעד עצמה קיימת התנגדות לשחרורו המוקדם של האסיר.

ו. מדובר בעבירות אשר בוצעו על בסיס אידיאולוגי. בדברי האסיר, היום בפנינו, לא הובעה אף לא חרטה על המעשים, האסיר מתכחש לאחריותו לעבירת ההריגה, למרות שנדון בגינה בהסדר טיעון על פי הודאתו, ולא אמר דבר ביחס לזניחת האידיאולוגיה שבבסיס המעשים.

לאור כל האמור, הוועדה סבורה כי מסוכנתו של האסיר בעינה עומדת ולפיכך הוועדה דוחה את הבקשה.

ההחלטה תפורסם ללא פרטיו האישיים של האסיר.

מר אבי שגיב, קרימינולוג
חבר ועדה

מר גד פולק, עו"ס
חבר ועדה

רס"מ רחל ברהנו
נציגת שב"ס